

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Errangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

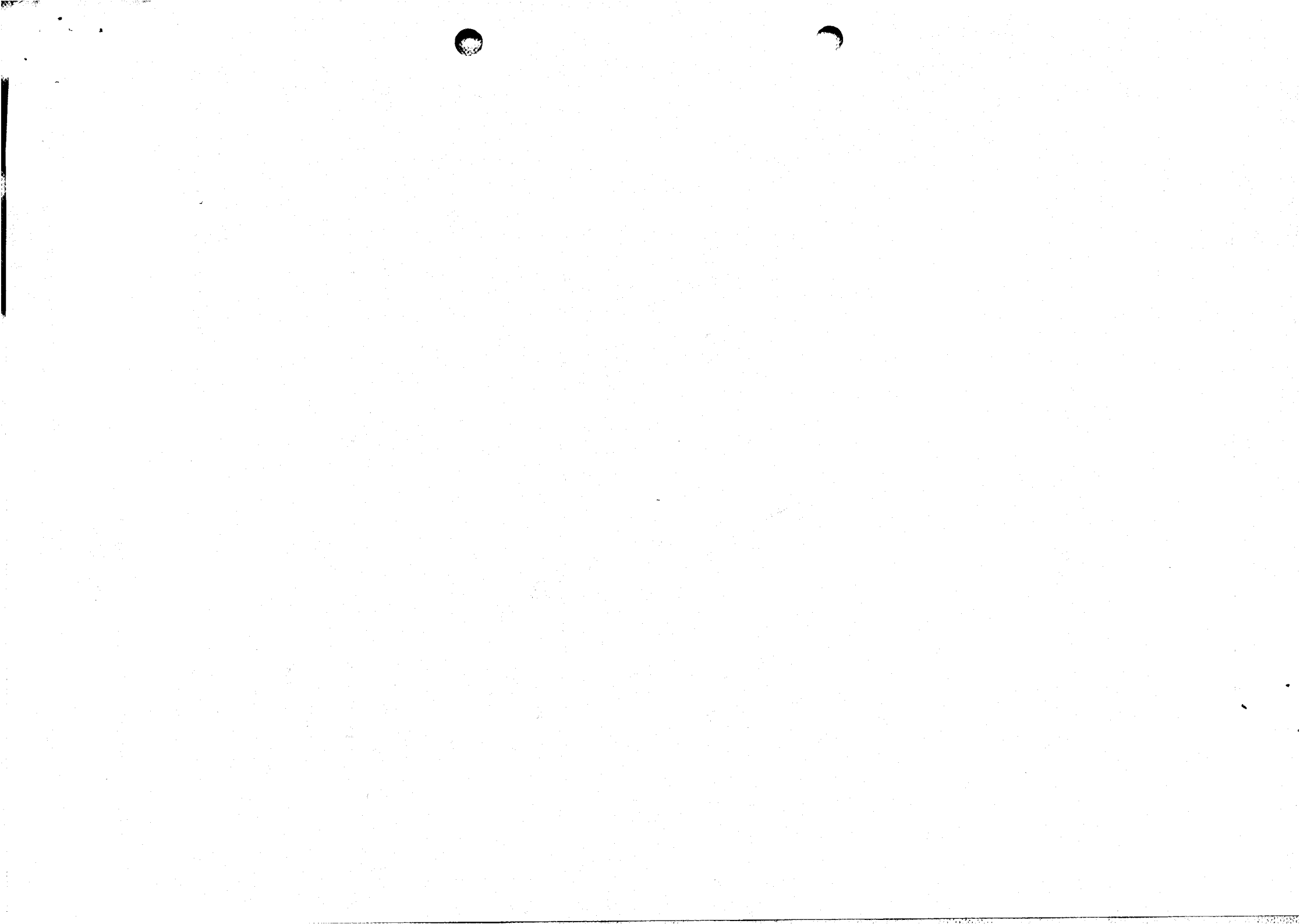
Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

18. oktober 1999

Til underretning for Folketingets Europaudvalg fremsendes vedlagt for-
mandskabets konklusioner fra det ekstraordinære møde i Det Europæi-
ske Råd i Tampere/Tammersfors den 15.-16. oktober 1999.

FORMANDSKABETS KONKLUSIONER

DET EUROPÆISKE RÅD I TAMMERFORS

DEN 15. OG 16. OKTOBER 1999

Det Europæiske Råd holdt et særligt møde den 15. og 16. oktober 1999 i Tammerfors om oprettelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union. Drøftelserne indledtes med en udveksling af synspunkter med formanden for Europa-Parlamentet Nicole Fontaine om hovedemnerne for drøftelserne.

Det Europæiske Råd er besluttet på at udvikle EU som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed ved fuldt ud at gøre brug af de muligheder, som Amsterdam-traktaten giver. Det Europæiske Råd udsender et stærkt politisk budskab for på ny at understrege betydningen af dette mål, og det er nået til enighed om en række politiske retningslinjer og prioriteter, der hurtigt vil gøre et sådant område til en realitet.

Det Europæiske Råd vil sætte dette mål øverst på den politiske dagsorden og bevare det dér. Det vil konstant overvåge de fremskridt, der gøres i retning af at gennemføre de nødvendige foranstaltninger og overholde den tidsplan, der er fastsat i Amsterdam-traktaten, Wien-handlingsplanen og disse konklusioner. Kommissionen opfordres til at fremsætte forslag om en passende resultattavle med henblik herpå. Det Europæiske Råd understreger betydningen af at sikre den nødvendige gennemsigthed og regelmæssigt holde Europa-Parlamentet orienteret. Det vil på mødet i december 2001 tage en indgående drøftelse og vurdere de fremskridt, der er gjort.

Det Europæiske Råd er nået til enighed om sammensætningen af, arbejdsmetoden for samt de praktiske foranstaltninger i forbindelse med det udvalg, som skal udarbejde et udkast til EU-charter om grundlæggende rettigheder (vedlagt som bilag), hvilket er tæt forbundet med området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Det opfordrer alle involverede parter til at sikre, at arbejdet med dette charter kan indledes hurtigt.

Det Europæiske Råd udtrykker sin taknemmelighed over det arbejde, den afgående generalsekretær for Rådet Jürgen Trumpf har udført, navnlig hans bidrag til udviklingen af EU efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden.

Eftersom et af de centrale punkter i EU's arbejde i de kommende år vil være at styrke den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder at udforme en europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik, forventer Det Europæiske Råd, at den nye generalsekretær for Rådet og højtstående FUSP-repræsentant Javier Solana yder et vigtigt bidrag hertil. Javier Solana kan regne med fuld opbakning fra Det Europæiske Råd under udøvelsen af sine beføjelser i henhold til artikel 18, stk. 3, i traktaten, således at han kan udføre sine opgaver på bedste vis. Hans ansvarsområde vil bl.a. bestå i at samarbejde med formandskabet for at sikre, at drøftelser og foranstaltninger med hensyn til udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål gennemføres effektivt med det formål at fremme politisk kontinuitet og sammenhæng på grundlag af EU's fælles interesser.

**HEN IMOD EN UNION MED FRIHED, SIKKERHED OG RETFÆRDIGHED:
TAMMERFORS SOM MILEPÆL**

1. Den europæiske integration har fra første færd været fast forankret i et fælles engagement med hensyn til frihed, der bygger på menneskerettigheder, demokratiske institutioner og retssamfund. Disse fælles værdier har vist sig at være nødvendige for at sikre freden og udvikle velstanden i Den Europæiske Union. De vil også være hjørnestenen i udvidelsen af Unionen.
2. Den Europæiske Union har allerede givet sine borgere de vigtigste bestanddele af et fælles område med velstand og fred: det indre marked, Den Økonomiske og Monetære Union og evnen til at tage globale politiske og økonomiske udfordringer op. Udfordringen fra Amsterdamtraktaten ligger nu i at sikre, at frihed, herunder retten til at færdes frit inden for hele EU, kan nydes under forhold med sikkerhed og retfærdighed, der gælder for alle. Det er et projekt, der tager hensyn til de bekymringer, borgerne ofte giver udtryk for, og det har direkte indflydelse på dagligdagen.
3. Denne frihed bør dog ikke betragtes som noget, der udelukkende er forbeholdt EU's egne borgere. Den udøver, i kraft af sin blotte eksistens, en stor tiltrækningskraft for mange andre fra hele verden, der ikke kan nyde den frihed, som EU's borgere tager for givet. Det ville være i modstrid med Europas traditioner at nægte sådanne personer denne frihed, hvis deres situation er årsag til, at de søger at få adgang til vort område. Det kræver til gengæld også, at EU udformer fælles asyl- og indvandringspolitikker, samtidig med at der tages hensyn til behovet for en ensartet kontrol af de ydre grænser for at stoppe ulovlig indvandring og bekæmpe dem, der organiserer den og begår international kriminalitet i forbindelse hermed. Disse fælles politikker skal bygge på principper, der ikke blot er klare for vore egne borgere, men som også udgør en sikkerhed for de personer, der søger beskyttelse i eller adgang til Den Europæiske Union.
4. Målet er en åben og sikker Europæisk Union, som fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til Genève-flygtningekonventionen og andre relevante instrumenter om menneskerettigheder og er i stand til at imødekomme humanitære behov på grundlag af solidaritet. Der bør også udvikles en fælles strategi for at sikre, at tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt i EU, integreres i vore samfund.

5. Hvis borgerne skal kunne nyde frihed, kræver det et egentligt område med retfærdighed, hvor de har lige så let adgang til domstole og myndigheder i de andre medlemsstater som i deres egen. Kriminelle skal ikke kunne udnytte forskelle i medlemsstaternes retssystemer. Domme og afgørelser bør respekteres og fuldbyrdes i hele EU, samtidig med at den grundlæggende retssikkerhed for enkeltpersoner og økonomiske aktører sikres. Der skal opnås bedre forenelighed og større konvergens mellem medlemsstaternes retssystemer.
6. Borgerne har ret til at forvente, at EU sætter ind over for den trussel, som grov kriminalitet udgør mod deres frihed og juridiske rettigheder. For at imødegå disse trusler er der behov for en fælles indsats for at forebygge og bekæmpe kriminalitet og kriminelle organisationer i hele EU. Der er behov for en fælles mobilisering af politi og retsvæsen for at sikre, at kriminelle ikke kan skjule sig selv eller udbyttet fra strafbare forhold inden for EU.
7. Området med frihed, sikkerhed og retfærdighed bør bygge på principperne om åbenhed og demokratisk kontrol. Vi må udvikle en åben dialog med det civile samfund om målet med og principperne for et sådant område for at styrke borgernes accept og opbakning. For at bevare tilliden til myndighederne bør der udformes fælles standarder for myndighedernes integritet.
8. Det Europæiske Råd finder det væsentligt, at EU også på disse områder udvikler en evne til at handle og blive betragtet som en betydningsfuld partner på den internationale scene. Dette kræver et tæt samarbejde med partnerlandene og internationale organisationer, navnlig Europarådet, OSCE, OECD og De Forenede Nationer.
9. Det Europæiske Råd opfordrer Rådet og Kommissionen til i tæt samarbejde med Europa-Parlamentet at fremme en fuldstændig og øjeblikkelig gennemførelse af Amsterdam-traktaten på grundlag af Wien-handlingsplanen og de politiske retningslinjer og konkrete mål, der er opnået enighed om her i Tammerfors, og som er omhandlet i det følgende.

A. EN FÆLLES ASYL- OG MIGRATIONSPOLITIK I EU

10. De særskilte, men indbyrdes forbundne spørgsmål vedrørende asyl og migration kræver, at der udformes en fælles EU-politik, der skal omfatte følgende elementer.

I. Partnerskab med hjemlandene

11. Den Europæiske Union har brug for en samlet strategi for migration, som tager fat på de politiske spørgsmål samt spørgsmålene vedrørende menneskerettigheder og udvikling i hjem- og transitlandene og hjem- og transitregionerne. Dette kræver bekæmpelse af fattigdom, forbedring af levevilkår og beskæftigelsesmuligheder, forebyggelse af konflikter og konsolidering af demokratiske stater samt sikring af respekt for menneskerettighederne, navnlig mindretals, kvinders og børns rettigheder. Med henblik herpå opfordres både EU og medlemsstaterne til inden for rammerne af deres respektive traktatfæstede kompetence at bidrage til at skabe større sammenhæng mellem EU's interne og eksterne politikker. Partnerskab med de berørte tredjelande vil også få afgørende betydning for, at en sådan politik kan gennemføres tilfredsstillende med henblik på at fremme fælles udvikling.
12. I den forbindelse udtrykker Det Europæiske Råd tilfredshed med rapporten fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Asyl og Migration, der er nedsat af Rådet, og det er enigt om, at gruppens mandat skal forlænges, og at der skal udarbejdes yderligere handlingsplaner. Det anser de første handlingsplaner, som denne gruppe har udarbejdet, og som Rådet har godkendt, for et nyttigt bidrag og opfordrer Rådet og Kommissionen til at aflægge rapport om gennemførelsen af dem til Det Europæiske Råd i december 2000.

II. Et fælles europæisk asylsystem

13. Det Europæiske Råd bekræfter den betydning, som EU og medlemsstaterne tillægger den absolutte respekt for retten til at søge asyl. Det er nået til enighed om at arbejde i retning af at oprette et fælles europæisk asylsystem, som bygger på en fuldstændig og inklusiv anvendelse af Genève-konventionen, hvorved det garanteres, at ingen sendes tilbage til forfølgelse, dvs. at "non-refoulement"-princippet opretholdes.

14. Dette system bør på kort sigt indebære en klar og brugbar fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, fælles standarder for en retfærdig og effektiv asylprocedure, fælles minimumsvilkår for modtagelse af asylansøgere og indbyrdes tilnærmelse af bestemmelserne om anerkendelse af flygtningestatus og om indholdet af denne status. Det bør også suppleres med foranstaltninger vedrørende subsidiære former for beskyttelse, som giver enhver person, der har behov for en sådan beskyttelse, en passende status. Derfor henstilles det indtrængende til Rådet, at det på grundlag af forslag fra Kommissionen vedtager de nødvendige afgørelser efter den tidsplan, der er fastsat i Amsterdam-traktaten og Wien-handlingsplanen. Det Europæiske Råd fremhæver betydningen af, at UNHCR og andre internationale organisationer høres.
15. På længere sigt bør fællesskabsbestemmelserne føre til en fælles asylprocedure og en ensartet status, som gælder i hele EU, for dem, der indrømmes asyl. Kommissionen anmodes om inden et år at udarbejde en meddelelse herom.
16. Det Europæiske Råd opfordrer indtrængende Rådet til at øge sine bestræbelser på at nå til enighed om spørgsmålet om midlertidig beskyttelse for fordrevne personer på grundlag af solidaritet mellem medlemsstaterne. Det Europæiske Råd mener, at det bør overvejes at stille en eller anden form for finansiel reserve til rådighed i situationer med massiv tilstrømning af flygtninge med henblik på midlertidig beskyttelse. Kommissionen opfordres til at undersøge mulighederne herfor.
17. Det Europæiske Råd henstiller indtrængende til Rådet, at det hurtigt afslutter arbejdet med systemet for fingeraftryksregistrering til identifikation af asylansøgere (Eurodac).

III. Retfærdig behandling af tredjelandstatsborgere

18. Den Europæiske Union skal sikre en retfærdig behandling af tredjelandstatsborgere, som opholder sig lovligt på medlemsstaternes område. En mere effektiv integrationspolitik bør sigte mod at indrømme dem rettigheder og pligter, der kan sidestilles med dem, der gælder for EU-borgere. Den bør også fremme ikke-forskelsbehandling i det økonomiske, sociale og kulturelle liv og udforme foranstaltninger til bekæmpelse af racisme og fremmedhad.
19. På grundlag af Kommissionens meddelelse om en handlingsplan mod racisme opfordrer Det Europæiske Råd til, at bekæmpelsen af racisme og fremmedhad intensiveres. Medlemsstaterne vil trække på bedste praksis og erfaringer. Samarbejdet med Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad samt Europarådet vil blive styrket yderligere. Endvidere opfordres Kommissionen til snarest muligt at forelægge forslag vedrørende gennemførelsen af EF-traktatens artikel 13 om bekæmpelse af racisme og fremmedhad. For at bekæmpe forskelsbehandling mere generelt opfordres medlemsstaterne til at udarbejde nationale programmer.
20. Det Europæiske Råd erkender, at der er behov for indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold på grundlag af en fælles vurdering af den økonomiske og demografiske udvikling i EU samt af situationen i hjemlandene. Det anmoder med henblik herpå om, at Rådet træffer hurtige afgørelser på grundlag af forslag fra Kommissionen. Disse afgørelser bør tage hensyn ikke blot til hver enkelt medlemsstats modtagekapacitet, men også til deres historiske og kulturelle forbindelser med hjemlandene.
21. Tredjelandstatsborgeres retsstilling bør tilnærmes EU-borgernes retsstilling. En person, der har opholdt sig lovligt i en medlemsstat i en given periode, og som er i besiddelse af en tilladelse til længerevarende ophold, bør i den pågældende medlemsstat indrømmes en række ensartede rettigheder, som ligger så tæt som muligt på EU-borgernes rettigheder, f.eks. ret til ophold, ret til at modtage undervisning og ret til at arbejde som lønmodtager eller selvstændig samt til at være omfattet af princippet om ikke-forskelsbehandling i forhold til opholdsstatens borgere. Det Europæiske Råd støtter målsætningen om, at tredjelandstatsborgere, som i lang tid har opholdt sig lovligt i en medlemsstat, skal have mulighed for at opnå statsborgerret i denne medlemsstat.

IV. Forvaltning af migrationsstrømme

22. Det Europæiske Råd understreger behovet for en mere effektiv forvaltning af alle stadier af migrationsstrømme. Det opfordrer til, at der i tæt samarbejde med hjem- og transitlandene tilrettelægges oplysningskampagner om de faktiske muligheder for lovlig indvandring, og til, at alle former for menneskehandel forebygges. Den fælles, aktive politik vedrørende visa og falske dokumenter bør videreudvikles, bl.a. i form af et tættere samarbejde mellem EU-konsulaterne i tredjelande og om nødvendigt ved oprettelse af fælles EU-visumudstedelseskontorer.
23. Det Europæiske Råd er fast besluttet på at takle ulovlig indvandring ved ondets rod, navnlig ved at bekæmpe personer, som er involveret i menneskehandel og økonomisk udnyttelse af migranter. Det opfordrer kraftigt til, at der vedtages lovgivning, som fastsætter strenge sanktioner for denne grove forbrydelse. Rådet opfordres til inden udgangen af 2000 at vedtage lovgivning herom på grundlag af et forslag fra Kommissionen. Medlemsstaterne bør sammen med Europol rette deres indsats mod at afsløre og uskadeliggøre de involverede kriminelle organisationer. Rettighederne for ofrene for sådanne aktiviteter skal sikres, idet der skal lægges særlig vægt på kvinders og børns problemer.
24. Det Europæiske Råd opfordrer til et tættere samarbejde og gensidig teknisk bistand mellem medlemsstaternes grænsekontrolltjenester f.eks. i form af udvekslingsprogrammer og teknologioverførsel, navnlig for så vidt angår søgrænserne, og til, at ansøgerlandene hurtigt inddrages i dette samarbejde. I den forbindelse udtrykker Rådet tilfredshed med det aftalememorandum, der er indgået mellem Italien og Grækenland for at fremme samarbejdet mellem de to lande i Adriaterhavet og Det Joniske Hav vedrørende bekæmpelse af organiseret kriminalitet, menneskesmugling og menneskehandel.
25. Som følge af integrationen af Schengen-reglerne i EU skal ansøgerlandene fuldt ud acceptere disse regler og øvrige foranstaltninger, som bygger herpå. Det Europæiske Råd understreger betydningen af, at specialuddannede fagfolk gennemfører en effektiv kontrol ved EU's fremtidige ydre grænser.

26. Det Europæiske Råd opfordrer til, at bistanden til hjem- og transitlandene udbygges for at fremme frivillig tilbagevenden samt for at hjælpe myndighederne i disse lande, så de bedre bliver i stand til effektivt at bekæmpe menneskehandel og opfylde deres tilbagetagelsesforpligtelser over for EU og medlemsstaterne.
27. Amsterdam-traktaten har tillagt Fællesskabet beføjelser med hensyn til tilbagetageelse. Det Europæiske Råd opfordrer Rådet til at indgå tilbagetagesaftaler eller til at indsætte standardklausuler i andre aftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og relevante tredjelande eller grupper af tredjelande. Man bør også overveje bestemmelser om intern tilbagetageelse.

B. ET ÆGTE, EUROPÆISK RETLIGT OMRÅDE

28. I et ægte, europæisk retligt område bør enkeltpersoner og virksomheder ikke forhindres i eller tilskyndes til ikke at udøve deres rettigheder som følge af uforenelige eller komplicerede retlige og administrative systemer i medlemsstaterne.

V. Bedre adgang til domstolene og tilsvarende organer i Europa

29. For at lette adgangen til domstolene og tilsvarende organer opfordrer Det Europæiske Råd Kommissionen til i samarbejde med andre relevante fora såsom Europarådet at iværksætte en oplysningskampagne og offentliggøre hensigtsmæssige "brugervejledninger" om det retlige samarbejde i EU og medlemsstaternes retssystemer. Det opfordrer også til, at der oprettes et lettilgængeligt informationssystem, som skal vedligeholdes og ajourføres af et netværk af kompetente nationale myndigheder.
30. Det Europæiske Råd opfordrer Rådet til på grundlag af forslag fra Kommissionen at udarbejde minimumsstandarder, som sikrer et passende retshjælpsniveau i grænseoverskridende retssager i hele EU samt særlige fælles procedureregler for forenklet og hurtig afgørelse af grænseoverskridende tvister om mindre krav på handels- og forbrugerområdet samt krav vedrørende underholdsbidrag og ubestridte krav. Medlemsstaterne bør også indføre alternative udenretslige procedurer.

31. Der bør fastsættes minimumsstandarder for flersprogede formularer eller dokumenter, som skal anvendes i grænseoverskridende retssager i hele EU. Sådanne dokumenter eller formularer bør derefter accepteres gensidigt som gyldige i alle retssager i EU.
32. Under hensyn til Kommissionens meddelelse bør der udarbejdes minimumsstandarder for beskyttelse af ofre for kriminalitet, navnlig for ofrenes adgang til domstolene og tilsvarende organer og deres ret til skadeserstatning, herunder dækning af sagsomkostninger. Endvidere bør der udarbejdes nationale programmer til finansiering af offentlige og ikke-statslige foranstaltninger vedrørende bistand til og beskyttelse af ofre.

VI. Gensidig anerkendelse af retsafgørelser

33. En øget gensidig anerkendelse af retsafgørelser og domme vil sammen med den nødvendige indbyrdes tilnærmelse af lovgivningen kunne lette samarbejdet mellem myndighederne og fremme den retlige beskyttelse af den enkeltes rettigheder. Det Europæiske Råd støtter derfor princippet om gensidig anerkendelse, der efter dets mening bør være hjørnestenen i det retlige samarbejde inden for EU på både det civil- og det strafferetlige område. Princippet bør gælde for såvel domme som andre afgørelser truffet af retlige myndigheder.
34. På det civilretlige område opfordrer Det Europæiske Råd Kommissionen til at fremsætte et forslag om yderligere begrænsning af de mellemliggende foranstaltninger, der stadig kræves for at muliggøre anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse eller en dom i den anmodede stat. Som et første skridt bør disse mellemliggende procedurer afskaffes for så vidt angår afgørelser om mindre krav på handels- og forbrugerområdet samt med hensyn til visse retsafgørelser i familietvister (f.eks. krav vedrørende underholdsbidrag og samværret). Sådanne afgørelser vil da automatisk være anerkendt i hele EU uden mellemliggende procedurer eller grund til at nægte fuldbyrdelse. I forbindelse hermed kan der fastlægges en række minimumsstandarder for specifikke aspekter af civil retspleje.

35. På det strafferetlige område opfordrer Det Europæiske Råd medlemsstaterne til snarest at ratificere EU-udleveringskonventionerne fra 1995 og 1996. Det mener, at den formelle udleveringsprocedure bør afskaffes medlemsstaterne imellem for så vidt angår personer, der unddrager sig retsforfølgning efter at være blevet endeligt domfældt, og at der i stedet blot bør ske en overførelse af de pågældende i overensstemmelse med artikel 6 i TEU. Der bør ligeledes overvejes procedurer for fremskyndet udlevering, uden at dette berører princippet om retfærdig rettergang. Det Europæiske Råd opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag herom på baggrund af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen.
36. Princippet om gensidig anerkendelse bør også gælde kendelser, der afsiges forud for retssagen, især når de giver de kompetente myndigheder mulighed for hurtigt at sikre bevismateriale og beslaglægge aktiver i form af løsøre; bevismateriale, der på lovlig vis er indsamlet af myndighederne i en medlemsstat, bør kunne fremlægges for domstolene i de øvrige medlemsstater under hensyn til de dér gældende normer.
37. Det Europæiske Råd anmoder Rådet og Kommissionen om inden december 2000 at vedtage et program med foranstaltninger, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse. I forbindelse med dette program bør der også sættes et arbejde i gang med hensyn til det europæiske tvangsfuldbyrdsdokument og de aspekter af retsplejen, som det skønnes nødvendigt at vedtage fælles minimumsstandarder for, således at princippet om gensidig anerkendelse lettere kan gennemføres under overholdelse af medlemsstaternes fundamentale retsgrundsætninger.

VII. Større konvergens på det civilretlige område

38. Det Europæiske Råd opfordrer Rådet og Kommissionen til at udarbejde nye retsplejeregler for grænseoverskridende sager, navnlig på punkter, der kan fremme et smidigt retligt samarbejde og en bedre adgang til domstolene og tilsvarende organer, f.eks. foreløbige retsmidler, bevisoptagelse, betalingsordrer og tidsfrister.
39. For så vidt angår materiel ret ønskes der en samlet undersøgelse af behovet for indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes civilret for at fjerne hindringer for, at civile retssager forløber tilfredsstillende. Rådet bør aflægge rapport herom i 2001.

C. BEKÆMPELSE AF KRIMINALITET PÅ EU-PLAN

40. Det ligger Det Europæiske Råd stærkt på sinde at få styrket bekæmpelsen af grov organiseret, grænseoverskridende kriminalitet. Et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed forudsætter en effektiv og omfattende strategi for bekæmpelsen af alle former for kriminalitet. Der bør ske en afbalanceret udvikling af kriminalitetsbekæmpende foranstaltninger på EU-plan, samtidig med at enkeltpersoners og økonomiske aktørers frihed og juridiske rettigheder beskyttes.

VIII. Forebyggelse af kriminalitet på EU-plan

41. Det Europæiske Råd opfordrer til, at kriminalpræventive aspekter integreres i foranstaltningerne til bekæmpelse af kriminalitet, og til en yderligere udbygning af nationale kriminalpræventive programmer. Der bør udvikles og fastlægges fælles prioriteter for kriminalitetsforebyggelse i EU's eksterne og interne politik, og der bør tages hensyn hertil, når der udarbejdes ny lovgivning.
42. Der bør i højere grad ske udveksling af bedste praksis, netværket af kompetente nationale kriminalpræventive myndigheder bør udbygges, og samarbejdet mellem nationale kriminalpræventive organisationer styrkes, og det bør undersøges, om der er basis for et fællesskabsfinansieret program med henblik herpå. De første prioriteter for dette samarbejde kan eventuelt være ungdoms- og bykriminalitet samt narkotikarelateret kriminalitet.

IX. Udbygning af samarbejdet om kriminalitetsbekæmpelse

43. Samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder om efterforskning af grænseoverskridende kriminalitet i medlemsstaterne bør udnyttes bedst muligt. Det Europæiske Råd opfordrer til, at der som et første skridt snarest oprettes fælles efterforskningshold som fastsat i traktaten for at bekæmpe narkotika- og menneskehandel samt terrorisme. De regler, der skal fastlægges i den forbindelse, bør give repræsentanter for Europol mulighed for at deltage i sådanne hold i en støttefunktion, når det er relevant.

44. Det Europæiske Råd opfordrer til, at der nedsættes en europæisk operativ taskforce af politichefer, der i samarbejde med Europol udveksler erfaringer, bedste praksis og information om aktuelle tendenser i grænseoverskridende kriminalitet og medvirke til planlægningen af operative aktioner.
45. Europol spiller en central rolle ved at understøtte forebyggelse, analyse og efterforskning af kriminalitet på EU-plan. Det Europæiske Råd opfordrer Rådet til at give Europol den nødvendige støtte og de nødvendige ressourcer. Europolis rolle bør styrkes i nær fremtid, ved at den modtager operationelle oplysninger fra medlemsstaterne og får bemyndigelse til at anmode medlemsstaterne om at indlede, gennemføre eller samordne efterforskninger eller oprette fælles efterforskningshold på visse kriminalitetsområder uden at gribe ind i de systemer for domstolskontrol, der findes i medlemsstaterne.
46. For at styrke bekæmpelsen af grov organiseret kriminalitet har Det Europæiske Råd besluttet at oprette en enhed (Eurojust) bestående af nationale offentlige anklagere, retsmedlemmer eller polititjenestemænd med tilsvarende kompetence, der udstationeres af hver enkelt medlemsstat i henhold til dennes retssystem. Eurojust skal have til opgave at lette den egentlige koordinering mellem medlemsstaternes retsforfølgende myndigheder og støtte efterforskningen i kriminalsager vedrørende organiseret kriminalitet, især med udgangspunkt i Europolis analyser, og Eurojust skal endvidere arbejde tæt sammen med det europæiske retlige netværk, specielt om forenkling af efterkommelse af retsanmodninger. Det Europæiske Råd anmoder Rådet om inden udgangen af 2001 at vedtage det nødvendige juridiske instrument.
47. Der bør oprettes en europæisk politiskole til uddannelse af personer i lederstillinger ved de retshåndhævende myndigheder. Det bør starte som et netværk af eksisterende nationale skoler. Det bør også være åbent for myndighederne i ansøgerlandene.
48. Med forbehold af de bredere områder, der er omhandlet i Amsterdam-traktaten og i Wien-handlingsplanen, mener Det Europæiske Råd, at med hensyn til de nationale straffelove bør bestræbelserne på at vedtage fælles definitioner, fælles regler for, hvad der er strafbart, og fælles sanktioner i første omgang koncentrerer om et begrænset antal sektorer af særlig relevans såsom økonomisk kriminalitet (hvidvaskning af penge, bestikkelse, forfalskning af euroen), narkotikahandel og menneskehandel, især udnyttelse af kvinder, seksuel udnyttelse af børn, højteknologikriminalitet og miljøkriminalitet.

49. Skatte- og toldaspekter indgår i stadig højere grad i grov økonomisk kriminalitet. Det Europæiske Råd opfordrer derfor medlemsstaterne til at yde fuld juridisk bistand til efterforskning og retsforfølgning af grov økonomisk kriminalitet.

50. Det Europæiske Råd understreger vigtigheden af, at narkotikaproblemet behandles samlet. Det opfordrer Rådet til at vedtage den europæiske narkotikabekæmpelsesstrategi 2000-2004 inden mødet i Det Europæiske Råd i Helsingfors.

X. Særlige foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge

51. Hvidvaskning af penge er en meget central del af den organiserede kriminalitet. Dette fænomen bør udryddes, uanset hvor det optræder. Det Europæiske Råd er fast besluttet på at sørge for, at der tages konkrete skridt til at opspore, indefryse, beslaglægge og konfiskere udbyttet fra strafbare forhold.

52. Medlemsstaterne opfordres indtrængende til fuldt ud at gennemføre bestemmelserne i hvidvaskningsdirektivet, Strasbourg-konventionen af 1990 og Den Finansielle Aktionsgruppes henstillinger, også i alle deres afhængige territorier.

53. Det Europæiske Råd anmoder Rådet og Europa-Parlamentet om snarest muligt at vedtage det udkast til ændret direktiv om hvidvaskning af penge, der for nylig blev foreslået af Kommissionen.

54. Under behørig hensyntagen til databeskyttelse bør der skabes større gennemsigtighed i forbindelse med finansielle transaktioner og ejerskab af firmaer, ligesom udvekslingen af oplysninger mellem de eksisterende finansielle efterretningsenheder (FIU) vedrørende mistænkelige transaktioner bør fremskyndes. Uanset de bestemmelser om fortrolighed, der gælder for banker og andre erhvervsvirksomheder, skal de retlige myndigheder og FIU med forbehold af domstolskontrol være berettiget til at modtage oplysninger, når disse oplysninger er nødvendige for at efterforske hvidvaskning. Det Europæiske Råd opfordrer Rådet til at vedtage de dertil nødvendige bestemmelser.

55. Det Europæiske Råd opfordrer til indbyrdes tilnærmelse af strafferetten og strafferetsplejen vedrørende hvidvaskning af penge (f.eks. opsporing, indefrysning og konfiskation af midler). Definitionen af de kriminelle aktiviteter, der udgør prædikatorbrydelser for hvidvaskning af penge, bør være ensartet og tilstrækkelig bred i alle medlemsstaterne.
56. Det Europæiske Råd opfordrer Rådet til at udvide Europols kompetence til at omfatte hvidvaskning af penge i almindelighed, uanset hvilken type strafbart forhold det hvidvaskede udbytte stammer fra.
57. Der bør udarbejdes fælles standarder for at forhindre, at firmaer og enheder, der er registreret uden for EU's jurisdiktion, skjuler udbytte fra strafbare forhold og foretager hvidvaskning af penge. EU og medlemsstaterne bør indgå aftaler med offshore-centre i tredjelande for at sikre et effektivt og gennemsigtigt samarbejde om gensidig retshjælp i henhold til henstillingerne fra Den Finansielle Aktionsgruppe på dette område.
58. Kommissionen opfordres til at udarbejde en rapport, der udpeger de bestemmelser i national bank-, finans- og selskabslovgivning, som hæmmer det internationale samarbejde. Rådet opfordres til at drage de nødvendige konklusioner på grundlag af denne rapport.

D. STÆRKERE INDSATS UDADTIL

59. Det Europæiske Råd understreger, at alle de beføjelser og instrumenter, som EU råder over, navnlig vedrørende forbindelserne udadtil, må udnyttes på en integreret og konsekvent måde til at opbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Retlige og indre anliggender skal integreres i fastlæggelsen og gennemførelsen af andre EU-politikker og -aktiviteter.
60. De nye muligheder, som Amsterdam-traktaten giver for indsats udadtil, navnlig de fælles strategier samt EF- og EU-aftaler og aftaler indgået på grundlag af artikel 38 i TEU, må udnyttes fuldt ud.

61. Der bør fastlægges klare prioriteter, politiske mål og foranstaltninger for EU's indsats udadtil på området retlige og indre anliggender. Rådet bør i tæt samarbejde med Kommissionen udarbejde specifikke henstillinger om politiske mål og foranstaltninger i forbindelse med EU's indsats udadtil på området retlige og indre anliggender, herunder spørgsmål om arbejdets strukturering, inden Det Europæiske Råds møde i juni 2000.
62. Det Europæiske Råd udtrykker sin støtte til et regionalt samarbejde til bekæmpelse af organiseret kriminalitet med deltagelse af medlemsstaterne og de tredjelande, der grænser op til EU. I den forbindelse noterer Det Europæiske Råd sig med tilfredshed de konkrete og praktiske resultater, som landene omkring Østersøen har nået. Det Europæiske Råd tillægger regionalt samarbejde og regional udvikling i Balkan særlig stor betydning. Den Europæiske Union udtrykker tilfredshed med afholdelsen af en europæisk konference om udvikling og sikkerhed i området omkring Adriaterhavet og Det Joniske Hav, som den italienske regering vil organisere i Italien i første halvdel af 2000, og som Den Europæiske Union agter at deltage i. Dette initiativ vil være en værdifuld støtte i forbindelse med stabilitetspagten for Sydøsteuropa.
-

BILAG

SAMMENSÆTNING AF, ARBEJDSMETODE FOR SAMT PRAKTISKE FORANSTALTNINGER I FORBINDELSE MED DET UDVALG, DER SKAL UDARBEJDE ET UDKAST TIL EU-CHARTER OM GRUNDLÆGGENDE RETTIGHEDER

A. UDVALGETS SAMMENSÆTNING

i) Medlemmer

a) Medlemsstaternes stats- og regeringschefer

Femten befuldmægtigede for medlemsstaternes stats- og regeringschefer.

b) Kommissionen

En befuldmægtiget for formanden for Europa-Kommissionen.

c) Europa-Parlamentet

Seksten medlemmer af Europa-Parlamentet, som udpeges af Europa-Parlamentet selv.

d) De nationale parlamenter

Tredive medlemmer af de nationale parlamenter (to fra hvert nationalt parlament), som udpeges af de nationale parlamenter selv.

Medlemmerne af udvalget kan lade sig repræsentere af en suppleant, hvis de selv er forhindret i at deltage i møder i udvalget.

ii) Formand og næstformænd

Udvalgets formand vælges af udvalget. Et medlem af Europa-Parlamentet, et medlem af et nationalt parlament samt den befuldmægtigede for Det Europæiske Råds formand varetager hvervet som næstformænd for udvalget.

Det medlem af Europa-Parlamentet, som varetager hvervet som næstformand, vælges af de medlemmer af Europa-Parlamentet, der sidder i udvalget. Det medlem af et nationalt parlament, der varetager hvervet som næstformand, vælges af de medlemmer af de nationale parlamenter, der sidder i udvalget.

iii) Observatører

To repræsentanter for De Europæiske Fællesskabers Domstol, der udpeges af Domstolen selv.

To repræsentanter for Europarådet, heraf den ene fra Menneskerettighedsdomstolen.

iv) EU-organer, der skal høres

Det Økonomiske og Sociale Udvalg

Regionsudvalget

Ombudsmanden.

v) Udveksling af synspunkter med ansøgerlandene

Der bør finde en passende udveksling af synspunkter sted mellem udvalget eller formanden og ansøgerlandene.

vi) Andre organer, samfundsgrupper eller eksperter, der kan høres

Udvalget kan høre andre organer, samfundsgrupper og eksperter.

vii) Sekretariat

Generalsekretariatet for Rådet varetager udvalgets sekretariatsfunktioner. Der vil for at sikre en passende samordning blive etableret nære kontakter med Generalsekretariatet for Europa-Parlamentet, med Kommissionen og i det nødvendige omfang med sekretariaterne for de nationale parlamenter.

B. UDVALGETS ARBEJDSMETODER

i) Forberedelse

Udvalgets formand foreslår i nært samråd med næstformændene en arbejdsplan for udvalget og udfører andet relevant forberedende arbejde.

ii) Åbenhed i drøftelserne

I princippet bør udvalgets høringer være offentlige, og de dokumenter, der forelægges under høringerne, bør offentliggøres.

iii) Arbejdsgrupper

Udvalget kan nedsætte ad hoc-arbejdsgrupper, som alle udvalgets medlemmer kan være medlemmer af.

iv) Udarbejdelse af udkast

På grundlag af den af udvalget godkendte arbejdsplan udarbejder et redaktionsudvalg bestående af formanden, næstformændene og Kommissionens befuldmægtigede og bistået af Generalsekretariatet for Rådet under hensyn til eventuelle redaktionsforslag fra udvalgsmedlemmer et foreløbigt udkast til charter.

Hver af de tre næstformænd skal regelmæssigt rådføre sig med den del af udvalget, som de henhører under.

v) Udvalgets udarbejdelse af udkastet til charter

Når formanden i nært samråd med næstformændene skønner, at alle parter på et tidspunkt vil kunne tilslutte sig teksten til det udkast til charter, som udvalget har udarbejdet, fremsendes den til Europa-Parlamentet efter den sædvanlige forberedelsesprocedure.

C. PRAKTISKE FORANSTALTNINGER

Udvalget holder sine møder i Bruxelles, skiftevis i Rådets bygning og i Europa-Parlamentets bygning.

Den fuldt udbyggede ordning på det sproglige område finder anvendelse i forbindelse med udvalgets møder.